

Laidiens: 30.12.2009., Nr. 205

Ministru kabineta noteikumi Nr.1666

Rīgā 2009.gada 28.decembrī (prot. Nr.90 13.§)

Kārtība, kādā ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliek labumu, kas gūts, izmantojot darba devēja vieglo pasažieru automobili personīgām vajadzībām

Izdoti saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta 2.³ daļu

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām nosaka labumu (kas tiek pielīdzināts algota darba ienākumiem), ko labuma guvējs saņem no darba devējam piederoša vai darba devēja rīcībā esoša vieglā pasažieru automobiļa izmantošanas tādiem uzdevumiem vai vajadzībām, kas nav saistītas ar darba, dienesta vai amata pienākumu pildīšanu, vai darba devēja saimnieciskās darbības veikšanu (turpmāk – personīgās vajadzības).

2. Labuma guvējs šo noteikumu izpratnē ir:

2.1. darbinieks;

2.2. kapitālsabiedrības īpašnieks, personālsabiedrības biedrs, kooperatīvās sabiedrības dibinātājs, biedrības vai nodibinājuma dibinātājs, valdes vai padomes loceklis;

2.3. persona, kas pilda dienesta vai amata pienākumus valsts pārvaldes institūcijā;

2.4. persona, kas pilda pienākumus vēlētā valsts pārvaldes institūcijā vai citā amatā;

2.5. persona, kas pilda pienākumus amatā, kurā persona iecelta, pamatojoties uz Saeimas, Ministru kabineta vai pašvaldības domes lēmumu;

2.6. šajā punktā noteikto personu ģimenes locekļi.

3. Šie noteikumi neattiecas uz:

3.1. operatīvajiem transportlīdzekļiem;

3.2. vieglajiem taksometriem;

3.3. militārajiem transportlīdzekļiem;

3.4. reprezentatīvajiem vieglajiem automobiļiem (likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" izpratnē);

3.5. zemnieka vai zvejnieka saimniecību automobiļiem;

3.6. to fizisko personu – saimnieciskās darbības veicēju – automobiļiem, kuru pamatlīdzekļu nolietojumu nosaka saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.⁵ pantu.

4. Par vieglo pasažieru automobili šo noteikumu izpratnē uzskata vieglo automobili, kas pēc savas konstrukcijas un iekšējā aprīkojuma ir paredzēti pasažieru un to bagāžas pārvadāšanai un kuram papildus vadītāja sēdeklim ir ne vairāk kā astoņas sēdvietas, un kas reģistrēti kā vieglais, vieglais pasažieru vai vieglais plašlietojuma automobils.
5. Par darba devēja rīcībā esošu automobili uzskata arī tādu automobili, kura īpašnieks ir cita persona, bet kas atrodas darba devēja turējumā vai valdījumā, vai kuru nodrošina cita persona.
6. Labums, kas gūts, izmantojot darba devēja vieglo pasažieru automobili personīgajām vajadzībām (neatkarīgi no nobraukto kilometru skaita), ir:
- 6.1. 40 latu mēnesī – elektromobiļiem un automobiļiem ar motora darba tilpumu līdz 1 500 cm³ (ieskaitot);
- 6.2. 70 latu mēnesī – automobiļiem ar motora darba tilpumu no 1 501 cm³ līdz 2 500 cm³ (ieskaitot);
- 6.3. 100 latu mēnesī – automobiļiem ar motora darba tilpumu no 2 501 cm³ līdz 3 500 cm³ (ieskaitot);
- 6.4. 150 latu mēnesī – pārējiem automobiļiem, tai skaitā automobiļiem, kuriem motora darba tilpums nav norādīts šo noteikumu 7.punktā minētajos dokumentos.
7. Personīgajām vajadzībām izmantojamā transportlīdzekļa veidu un motora darba tilpumu nosaka atbilstoši transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītajai informācijai. Ja transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā motora darba tilpums nav norādīts, darba devējs to nosaka, pamatojoties uz transportlīdzekļa izgatavotāja vai tā pilnvarotā pārstāvja sniegto informāciju. Darba devēja pienākums ir saglabāt minēto informāciju un pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma uzrādīt dokumentus, kas apliecina transportlīdzekļa veidu un motora darba tilpumu.
8. Darba devējs kalendāra mēneša beigās nosaka automobiļu skaitu, kuri attiecīgajā mēnesī izmantoti personīgajām vajadzībām, labumu, kas gūts, izmantojot darba devēja vieglo pasažieru automobili personīgajām vajadzībām, atbilstoši šo noteikumu 6.punktam un labuma sadalījumu starp labuma guvējiem.
9. Nosakot automobiļu skaitu, kuri izmantoti personīgajām vajadzībām, darba devējs ņem vērā labuma guvēja darba specifiku saistībā ar darba, dienesta vai amata pienākumu izpildi.
10. Darba devējs katru ceturksni sagatavo un līdz nākamā ceturkšņa pirmā mēneša divdesmitajam datumam iesniedz Valsts ieņēmumu dienestā pārskatu (pielikums) par labumu, par kādu nodokļa maksātājs (darba devējs) ir palielinājis labuma guvējam ar nodokli apliekamo ienākumu no darba devēja vieglā pasažieru automobiļa izmantošanas personīgajām vajadzībām.
11. Informāciju par labuma guvēja katru mēnesi gūto labumu darba devējs iekļauj arī Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamajā ziņojumā par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, par iedzīvotāju ienākuma nodokli un par uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī, un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumus un valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas maksā vienlaikus ar nodokļiem par darba algu.
12. Ja darba devējam piederošu vai darba devēja rīcībā esošu automobili personīgajām vajadzībām izmanto vairākas personas (labuma guvēji), šo noteikumu 6.punktā minētā labuma sadalījumu starp labuma guvējiem nosaka darba devējs.
13. Par labuma guvēju šo noteikumu 2.punktā minēto personu uzskata arī tad, ja tā personīgām vajadzībām izmanto darba devējam piederošu vai darba devēja rīcībā esošu automobili ar šoferi.
14. Ja labuma guvējs ir šo noteikumu 2.1., 2.2., 2.3., 2.4. un 2.5.apakšpunktā noteikto personu ģimenes loceklis, labumu attiecina uz minēto personu.